

*Тарасенко Олександра,
студентка 3 курсу історичного факультету*

Професія учитель - доля України

Напевне кожного хоч раз у житті запитували: а яким ви бачите майбутнє? Своє окремо і країни в цілому? Через 10, 40, 200 чи навіть 2000 років? Але що ж насправді є запорукою навіть не щасливого і безбентежного майбуття, а хоча б продовження існування міста, країни і... Планети? Можливо це поведінка людей? Їх цінності і уміння жити з перспективою, а не як паразит-користувач. Але як же це зробити? Коли у людини формуються ці ідеали і приходить розуміння? І хто ж їй в цьому допоможе?

Що ж, маю сміливість нагадати, що майбутнє яке ми будемо, усі принципи і підвалини, які хочемо втілити - все це уособлюється не лише в нас самих і бажанні щось змінити, праці над собою, але і в наших дітях... Вони і є результат своєї роботи над помилками, нашим продовженням. Але хто ж зможе на них вплинути, хто навчить і дасть пораду, хто підтримає у важку мить і підштовхне у вірному напрямі? А відповідь одна - учитель... І я зараз не про кожну людину, яка обрала викладацьку професію, а про тих, для кого це справді покликання, про педагогів з Великої літери. Саме вони будують з дитини - людину, по цеглинці, враховуючи особливості і таланти кожного, а це ой як нелегко, створити правильний проект пристосований і дійсно відповідний саме цій дитині, не схибити, не зламати, не змусити пристосовуватись, а подарувати крила... Адже кожен - особливий і кожен, з цієї сьогодні ще малечі, має величезну силу змінити цей світ. А на гірше чи на краще - це вже залежить навіть не від нас, ми не вміємо правильно і м'яко скеровувати, а від професіоналізму учителя, бо ніхто не народжується злим чи жорстоким, люди такими стають, і тому така велика відповідальність вчасно помітити і не дати дитині впасти, направити на вірну стежинку поки ще не стало занадто пізно.

Якщо ж ми говоримо про майбутнє України, то давайте спочатку визнаємо, що зараз вона переживає далеко не найкращі свої часи і ми не зовсім впорались із завданням збереження і покращення. Тепер черга за новим поколінням, саме від його світогляду, життєвих принципів, моральних цінностей, які ми зможемо прищепити і досвіду, який зуміємо передати, залежить наскільки воно впорається. Саме тому, сьогодні, я хочу звернутися до людей, які вирішили стати вчителями і які будуть виховувати наших дітей: будь ласка, потурбуйтеся про них, зумійте вчасно втрутитись і там, де це потрібно (адже недоцільне втручання зробить тільки гірше і якщо в чомусь не впевнені, то згадайте головний принцип медицини - не нашкодь! Як же педагогічна праця пов'язана з медициною? Учитель - справжнісінький лікар душі, своєрідний педіатр від якого залежить здоров'я вашої дитини і нації загалом). Тож, прошу вас, станьте гарними "лікарями", не гоніться за славою чи вигодою, працюйте над собою та розбудуйте нашу країну починаючи з гарного і міцного фундаменту, з свідомості ще не сформованої особистості. Я вірю, що нам вдасться виховати і виховати нову генерацію патріотів, гідних людей, спроможних бачити недосконалість цього світу і достатньо сильних, щоб боротися з нею!